

खोन पु० खून+प्रणे० । धोतकटे (धुकड़ी) खमरटी० खरतः
 ० खर्थे श्चरणे मेदि० । ० खुचे निचयटु । ० खुचकरे
 लि० "खोना प्रचिमी नोभषाष्टजरा" बजु० १५५० २१ ।
 खंसन न० खन्स-खिच्-ल्युट् । ऊर्द्धगतस्याधोनेयने वतने
 पुष् । खं सनाप्यत् स्त्री । [२पीलुवृत्ते पु० खमरः ।
 खंसिन् लि० खन्स-णिनि । १ खधः पतनशीले स्त्रियां ङीप्
 खंसिफल पु० खं वि फलमस्य । शिरोमहसे शब्दमा० ।
 खक गतो भ्वा० आत्म० सक० सेट् ङदित् । खहुते खस्रङ्ङिट्
 खग्वत् लि० खक् साल्मसंख्यस्य भक्षणं मस्य वः कृतम् ।
 आत्मवति । विनि । खग्वीत्यप्यत् । उपयत्न स्त्रियां ङीप् ।
 खज् स्त्री खज्जते खज-क्विन् लि० । साल्ये खमरः ।
 खज्वा स्त्री खज-वा नेत्यम् लि० । १ प्रजापतौ शतनुसंचाते
 १२ खजाश्च र्छाप्रधारः ।
 खन्स वतने भ्वा० आत्म० लुङि उ० सक० सेट् ङदित् ज्ञा
 वेट् । खंसते ङदित् कस्यपत् खसंसिट । "गांखसत्
 वरिणां पयैम्" रघुः । [वते खसंसिट ।
 खन्स प्रवादे भ्वा० आ० सक० सेट् ङदित् ज्ञा वेट् । खं-
 खम्भ विनाशे भ्वा० आत्म० लृटि उ० सक० सेट् ङदित्
 ज्ञा वेट् । खम्भते खसभत् कसन्मिट ।
 ख(स्त्रा)व पु० खु-यच् वज् वा । १ खरचे खमरः । कर्त्तरि
 खच् । २ निर्भरे हेमच० । [भावे ल्युट् । १ खरचे ।
 खवण न० खु-ल्यु । १ मूखजवे रांलनि० २ वसें च शब्दर०
 खवन्नर्भा स्त्री खवन् गर्भो यस्याः । । देववशात् पतितगर्भायां
 गवि खमरः । शतधाभूत स्त्रियाञ्च ।
 खवद्रङ्ग पु० खवन् रङ्गो यत् । पण्यग्नौ (हङ्गे) हारा० ।
 खवन्ती स्त्री खु-भिच् ङीप् । १ नद्याम् खमरः । २ शोषभि-
 भेदे १ शुल्मस्थाने च मेदि० । यट् । खवविशिष्टे लि० ।
 स्त्रियां ङीप् ।
 खवा स्त्री खु-यच् । । भूवायाम् रायवकुं २ खरणयुते लि०
 खष्टृ पु० खज-टच् गित्यमम् । । जगत्कर्त्तरि चट्सुखे खमरः
 १ शिमे हडा० । २ खर्जनकर्त्तरि लि० स्त्रियां ङीप् ।
 खस्त लि० खन्स-क्त । ख्युते पतिते खमरः ।
 खस्तार पु० खन्स-तरच् कित् । आधने श्च० न० रधु० ।
 खाक् खव्य० खु-ङाक् । त्वरिते द्रागित्यर्थे खमरः ।
 खावका न० खावयति खु-खिच्-ल्युक् । १ खरचे शब्दच०
 २ निःखावके लि० । [खिस्मीत् ।
 खिम्भ हिंसे भ्वा० ए० सक० सेट् ङदित् ज्ञा वेट् । विस्मयति
 खिम्भ हिंसे भ्वा० ए० सक० सेट् ङदित् ज्ञा वेट् । स्नेहति कश्च भोव् ।

स्त्रिय शोभे अकं दिशः प० गतो सकं सेट् षट् क्वा गेट् ।
 श्रीयते अने श्रीत् । [सुत्तव ।
 सु गतो सकं सरथे अकं भा० प० अनिट् । सुवति अकु-
 सुग्दाक् सुचे यज्ञपात्रात् दारु यक् । विकहुतद्वये जटा० ।
 सुह्म पु० देशभेदे । स उत्पत्तिस्थानत्वेनाख्यस्याः अच् गौरा-
 ङीप् । शर्वाजकापारे स्त्री हेमच० ।
 सुच्चा) स्त्री सु-किप् षिट् च वा टाप् । षट्पलाजतो विक-
 हुतकाजने बाङ्गाले यज्ञपात्रभेदे यट्च० । [स्त्री यट्च०
 सुत लि० सु-क्त । शरिते जवादी श्रुते च । शिङ्गुपत्रां
 सुप पुं स्त्री० सु-क । शदिस्काभवे क्वाचित् यज्ञपात्रभेदे
 यज्ञपात्रयट् दयात् । श्वक्याम् श्रुवावाक् स्त्री भेटि०
 सुवाह्वं पु० सवावाः साधनं द्युः । विकहुतद्वये (वृद्धि)
 अमरः ।
 सू स्त्री सु-किप् नि० । यज्ञपात्रभेदे शनिर्कणे च हेमच० ।
 सू विकृत्ती-भा० पर० अङ् अणिट् । स्यावति अस्माधीत् ।
 सूत न० सु-तन् । सूतसि वेगेन सूतोजननिःसरणे मरतः
 सूतस् न० सु-तसि । श्वेगेन सूतो जननिःसरणे अमरः ।
 श्वेतसि च कर्तुं सूताः । श्वेदस्त्वस्मिन् च ।
 सूतईश पु० इत० । सद्यश्चे हेमच० ।
 सूतसूत लि० सूतोऽख्यस्य नटण् नक्ष वः । श्वेतोयुक्ते
 श्वदां स्त्री अमरः ङीप् । [श्वेतोयुक्ते लि० ।
 सूतखिनी सूतस्य-अस्त्वर्थे विनि ङीप् । श्वदां
 सूतोऽञ्जन न० सूतसि यज्ञनाद्येतो जलवस्त्रजलस्योवीरदेये
 भवेत् अञ्जनम् । सोवीरदेशेऽञ्जने अमरः ।
 “वल्मीकशिखराकारं भिक्षं नीवाञ्जनप्रभम् । दृष्टे
 च गौरिकावर्णं त्रैलोक्यं सूतोऽञ्जनस्य तत्” राखनि० ।
 “सूतोऽञ्जनं तत्र त्रैलोक्यं विशुद्धं चिन्तुमभवम् । दृष्टे
 कण्डूजलहरं दाहकं दृष्टवापहम् । अस्त्रो ह्यपावह-
 स्त्रैव बहते मादतातपी । नेत्ररोगा न जायन्ते तस्या-
 दञ्जनमाचरेत्” । “अञ्जनं याचनस्यापि कापोताञ्जन-
 नित्यम् । तत्र सूतोऽञ्जनं कण्ठं सोवीरं श्वेतमीरि-
 तम् । सूतोऽञ्जनसमं त्रैलोक्यं सोवीरं तत्तु पाण्डुरम् ।
 सूतोऽञ्जनं भवेत् खाड्यं कफपित्तहृत् । कण्ठायं
 विलेखनं शिथिलं व्याहृतिर्विषादहृत् । विषादनाशहृत्-
 शीतं सेवनीयं सदा बुधैः । सूतोऽञ्जनगुणाः सर्वे सोवी-
 रस्य मता बुधैः । किन्तु हयोरञ्जनयोः त्रैलोक्यं सूतो-
 ऽञ्जनं सूतम्” भावप्र० । [जटा०
 सूतोवहा स्त्री सूतवा वहति सरति वह-अच् । नद्याम्